

Motion till riksdagen

1989/90:Ju28

av Maggi Mikaelsson m.fl. (vpk, fp, c)

med anledning av prop. 1989/90:90 om forskning

Forskning om kvinnomisshandel och sexualiserat våld ur ett konsteoretiskt perspektiv

I dag uppmärksammas mer än kanske någonsin tidigare de konkreta uttrycken för våldet i vårt samhälle. Debatten är livlig och alla tycks vara ense om att det har gått för långt – att det förekommer en alltför hög frekvens av våldsinslag i det dagliga livet i Sverige just nu. Det råder emellertid ingen enighet om vare sig våldets orsaker eller om åtgärder för att minska våldet.

Det våld som åsyftas ovan är det synliga våldet – gatuvåldet eller det oprovo- cerade våldet som det också kallas. Det är synligt och därför kan det beva- kas och rapporteras av massmedia och rättsinstanser varje dag.

En stor del av det våld som dagligen sker i vårt land är dock inte lika syn- ligt. Det våld som sker i det privata s fä r, i hemmet, är osynligt för omvärlden, men i allra högsta grad ett konkret våld för dem som drabbas. Incest, misshandel och sexuella övergrepp mot kvinnor och barn sker nästan uteslutande i hemmet. Det leder till en privatisering av problemet. Ett pro- blem som till omfattning och art ändå är ett stort samhällsproblem.

Det som sker inom hemmets väggar kan inte vara synligt för den breda allmänheten på samma sätt som gatuvåldet är. Men – den tiden är förbi då vi trodde att "det vi inte ser inte heller finns".

Vi vet att antalet anmälda fall av incest, misshandel och våldtäkt ökar. Vi vet också att bara en liten del av fallen anmäls. Vi vet att kvinnor och barn som blivit utsatta för dessa övergrepp inte får den hjälp de behöver för att orka fortsätta att leva sitt liv. De får överleva av egen kraft. Samhället har inga adekvata åtgärder att erbjuda, vilket inte torde bero lika mycket på ovilja som på oförmåga. Det saknas kunskap och utan kunskap kan heller inga verkliga stödåtgärder utarbetas.

Vi behöver en tvärvetenskaplig forskning inom området kvinnomisshandel och sexualiserat våld mot kvinnor och barn. Det är av största vikt att ett forskningsprogram utarbetas och att detta samhällsproblem fokuseras utifrån många discipliner. En bred belysning som kan beskriva, förklara och förstå kvinnovåldets konkreta verklighet och orsaker. Forskning som kan ge kunskaper om våldets uppkomst, våldprocessens förlopp och följder, vålds- offrens situation och behov, åtgärder för prevention osv.

Forskning som rör dessa frågor torde bäst belysas utifrån ett könsteoretiskt perspektiv med kvalitativa metoder. Kvantitativa tekniker bör dock inte heller uteslutas.

Föregångslandet i Norden vad gäller forskning om kvinnomisshandel och sexualiserat våld är Norge. Den stora norska satsningen på forskningen inom detta område slutade 1985. Det har nu börjat ge resultat i form av ny kunskap. Vi har fått ord för företeelser, begrepp och processer så att vi kan tala ett gemensamt språk. Och – vi har blivit ännu mer klara över vårt behov av ny kunskap.

Regeringen borde därför initiera forskning om kvinnomisshandel och sexualiserat våld i samhället.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till ett brett upplagt forskningsprogram om kvinnomisshandel och sexualiserat våld i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 20 mars 1990

Maggi Mikaelsson (vpk)

Gudrun Schyman (vpk)

Marianne Andersson (c)

Barbro Westerholm (fp)

Berith Eriksson (vpk)

Annika Åhnberg (vpk)